

Pomaganjem drugima postajemo bolji

Pomaganje nije samo obveza već doživljaj i dar svakog dobrog čovjeka u svakoj prilici. Kako bismo u vlastitom životu izgradili pozitivne i ljubavljive ispunjene odnose, važno je shvatiti bit pomaganja. Kad smo potpuno zaokupljeni pomažući drugima, otkrivamo da možemo doživjeti radost koja ponekad nadvladava najveće snove. Iako mnogi misle da novcem mogu sve, treba imati na umu da ljubav i osmijeh mnogo više znače. Svakidašnje pomaganje drugima ujedno pomaže nama kako bismo poboljšali naše raspoloženje te nas ispunja neopisivim osjećajem. Zbog toga trebamo biti zadovoljni svojim životom i imati na umu da uvijek postoji netko tko ima mnogo manje od nas. Trebamo reći: „Hvala!“ životu jer smo blagoslovljeni s mnogo dobra pa tako i željom za pomaganjem.

Kristina Kelava II. c
Opća gimnazija

Pomaganjem drugima postajemo bolji

Stjepan Horvat, postariji čovjek, oduvijek dobrog financijskog statusa, zasitio se svega materijalnog. Novac mu je donio toliko boli i patnje u životu kao i bezbroj nemirnih dana i neprospavanih noći. Bio je izuzetno bogat i mogao je uvijek imati što god je poželio. Imao je tri velike kuće na različitim luksuznim lokacijama i dva nova, skupocijena automobila. Često je organizirao otmjene večere za svoje nazovi „prijatelje“, koji u njemu nisu vidjeli ništa više od „vreće novca“. Nikad u svom životu nije morao mukotrpno zarađivati za život jer je naslijedio silno bogatstvo, a još i više se bogatio kockanjem, u čemu je uvijek bio uspješan. I tako, naizgled sretan, zapravo je duboko u sebi sve više počeo osjećati nezadovoljstvo. Možda to prije nije vidio, ali s godinama je otvorio oči. Shvatio je da je bio pohlepan, rasipan i umišljen te da je svih otjerao od sebe. Dvaput se ženio, ali obje žene su otišle od njega. Iako su se i one udale za njega zbog novca, nisu više mogle izdržati njegovo ponašanje. Nakon rastave, nijedna od njih dvije nije uzela od njega ni „lipu“, jer su uvidjele što novac može napraviti od čovjeka. Pošto nije imao djece niti ikog drugog s kim bi podijelio život, ostao je potpuno sam. Znao je da je za to kriv on sam. Odlučio je da više ne želi biti sam, ali smatrao je da je za njega sad ipak prekasno da se popravi. Polako je stigao i Božić iako mu Stjepan već godinama nije pridavao nikakvu pažnju jer čovjek zaboravi i ono najsvetije kad je zaokupljen nevažnim sitnicama. Za Božić je odlučio prošetati gradom kad se već bila spustila noć. Čak je i snijeg padao te je bilo vrlo hladno. Prolazio je pokraj jaslica koje su bile postavljene ispred crkve. Sjetio se svoje pokojne majke, zajedno s kojom je i on znao postavljati jaslice ispod bora u njihovom domu. Taj ga je prizor ganuo jer je znao da on nikad neće moći postaviti jaslice zajedno sa svojim djetetom. Takvo ga je razmišljanje natjeralo da bolje pogleda u one postavljene jaslice. Gledajući Isusa, učinilo mu se da mu se nasmiješio. Produžio je dalje niz ulicu i ugledao neku sirotu ženu koja je sjedila u kutu na podu i prosjačila. Srce mu se sledilo. U džepu je našao nešto sitniša i dao joj ga, a zatim joj se obratio: „Tužno je biti sam za Božić, zar ne?“, a ona mu odgovori: „Mnogo je tužnije to što ste Vi tek danas primijetili da sam sama jer ja ovdje sjedim već više od pola godine. I ako pođete dalje, vidjet ćete da ima još ljudi poput mene; još prosjaka.“

Srednja škola „Brač“

Mnogi od njih su tu na ulici puno dulje od mene, a Vi ih nikad niste primijetili.“ Nije imao snage odgovoriti joj pa je pošao dalje i uvjerio se u istinitost prosjakinjinih riječi. Shvatio je koliko je bio zaslijepljen novcem i da uopće nije primjećivao ljude kojima je pomoć najpotrebnija. A ipak, danas na Isusov rođendan, i on je poput njih; sam. Želio je sve promijeniti i započeti iznova. Sve iznova. Više nego išta drugo na svijetu, želio im je pomoći.

Prvi put u životu osjetio je kako za sreću nije potreban novac, već su potrebni ljudi. Odlučio je u toj ulici otvoriti pučku kuhinju i prenoćište za beskućnike. Htio je da se ta ustanova razlikuje od drugih sličnih pa je odlučio beskućnicima nuditi skupu hranu i luksuzan smještaj jer ih nije smatrao manje vrijednim od sebe. Također, pomagao im je u pronalaženju zaposlenja kako bi se jednom mogli početi brinuti sami za sebe. Konačno je bio sretan i zadovoljan svojim životom te nikad više nije bio sam. Imao je pored sebe ljude koji su ga voljeli i bili mu zahvalni. Postao je osoba koje više nije bila sebična već je pomagao drugima svim srcem. A iz njegove pučke kuhinje uvijek se čuo smijeh, pjesma...

Ivona Petrović II. c
Opća gimnazija

Pomaganjem drugima postajemo bolji

„Dan što ga čovjek posveti drugome nije nipošto gubitak vremena već dobitak. Dani u kojima ne učinimo ništa za druge, već samo za sebe, ti dani su izgubljeni.“ Ovo su mudre izreke blaženog Ivana Merza koji je cijeli svoj život posvetio drugima i tako stigao do svetosti. Ako gledamo ljudskim očima a ne očima svetaca i blaženika, uočiti ćemo da je najplemenitije sebe darovati drugome. Kad netko pati, a ti mu pomogneš, osjećaš se korisnim, osjećaš da ti se duša ispunja ljubavlju. Pomažući drugima, zapravo pomažeš sebi. Postaješ bolji, osjećaš da si nešto dobro napravio i to te jača i izgrađuje kao osobu. Stoga, pomaganjem izabiremo put koji je najbolji ne samo za nas već i za osobe kojima smo učinili dobro jer dobrim djelima krijepimo i svoju dušu. To nam je svima potrebno da bismo opstali kao moralne osobe. Smatram da ova tema može doprijeti do svake osobe te ju potaknuti na razmišljanje da i ona može pomoći u oživljavanju vrijednosti ljudskog suživota na koje ljudi sve više zaboravljaju.

Zorana Petković II.c
Opća gimnazija

Pomaganjem drugima postajemo bolji

U današnjem svijetu može se naći mali broj onih koji su spremni učiniti nečiji život ljepšim i sretnijim. Ne postoji nikakav recept kako činiti dobra djela jer ona, jednostavno, proizlaze iz samih ljudi tj. iz ljudskog srca. Jedan od najvažnijih razloga zbog kojeg bismo trebali činiti dobro je taj da nam ona u život unesu zadovoljstvo i učine nas sretnijima. Okruženi smo mnogim siromašnim ljudima, starima i nemoćnima, koje možemo razveseliti sitnicama. Posjet staroj i nemoćnoj osobi ispunit će nezino srce pozitivnim osjećajima i hrabrošću za daljnji život. Osoba će steći osjećaj da nije sama te da na raspolaganju ima pomoć koja joj je uistinu potrebna, a osoba koja pomaže znat će da je dio svog vremena utrošila na najbolji način. Dobrovoljnim prilogom, osmijehom ili toplom riječju, činimo mnogo. U život ljudima unosimo ljubav, zadovoljstvo i prijateljstvo. Dobro se dobrim vraća!

Marija Glavinić II. c
Opća gimnazija

Pomaganjem drugima postajemo bolji

Grad u gužvi
onoj tipičnoj gradskoj
i svi su u žurbi
čini se, beskonačnoj.

U svom tom metežu, vrevi
ugledam dijete malo
ka polici on pogled uperi;
do lopte mu je stalo.

Lopta mu daleko bila
a dijete malo me prosi
te spazim sjaj u očima
dok me gradska rijeka nosi.

Brzacu ljutom se opirem
te šaku na loptu stavim
za djetetom zatim posegnem
i loptu mu vratim.

Kasnije na batu, u stanu
daleko od gradske nemani
na spomen o dječaku malu
smiješak dragi mi izmami.

Josip Biočina II. c
Opća gimnazija

Pomaganjem drugima postajemo bolji

Pomaganje drugima može nam poboljšati raspoloženje, produbiti optimizam te nam dati nadu da će netko i nama pomoći kada to bude bilo potrebno. Također, pomognemo li nekome tko je manje sposoban, povećet će se naše samopoštovanje. Ovo razmišljanje navelo me na sjećanje o jednoj sedamnaestogodišnjoj djevojci Mariji koja se već četiri godine bori s neizlječivom Chronovom bolešću. Na prvi pogled sasvim obična djevojka, zaraznog osmijeha i duge, lepršave kose, zapravo je puno više od toga. Unatoč boli koju svakodnevno podnosi, puna je optimizma te zrači posebnom energijom zbog koje se ljudi u njezinoj blizini osjećaju bolje. Uvijek je spremna uputiti toplu riječ onome kome je potrebna. Ponekad joj je čak i više stalo do drugih ljudi nego de sebe same. Bolest ju ne sputava da radi ono što voli i da provodi vrijeme sa svojim prijateljima crtajući, zbijajući šale. Svojom upornošću i optimizmom pruža primjer mnogima.

„Uvijek sam spremna pomoći nekome, bez obzira na to odakle je ili kakva je osoba. Svi smo jednaki i svi zaslužujemo biti sretni.“ – Marija Zagorac

Lijepo je znati da postoji prijatelj koji će uvijek biti uz tebe i koji ti može pomoći već samim prisustvom, bez ijedne izgovorene riječi. Lijep je osjećaj znati da i ti njemu možeš pomoći na isti način. Pomaganje je poput davanja, a što više dajemo više i primamo. Zaista, divan je osjećaj usmjeriti svu svoju energiju na nešto tako korisno i plemenito!

Ivana Jelinčić II. c
Opća gimnazija

Pomaganjem drugima postajemo bolji

Dobivši zadatak da napišem sastav na temu o pomaganju drugima i kako na taj način postajemo bolji, zamislila sam se; kako izraziti osjećaje koji nas preplave svaki put kad pomognemo bližnjemu?

Čovjek je biće koje ima potrebu biti voljeno, osjećati se vrijednim i biti darivano, ponajprije duhovno. Naravno, postoji i materijalno darivanje o kojem svi znamo mnogo više, jer smo na takvo darivanje naviknuli. Današnji svijet je okrenut materijalnom tako da mnogi, zapravo, i ne prepoznaju darivanje duhom. Mislim na iskreni osmijeh, topli zagrljaj, na sve za što je potreban samo čovjek. Kada usrećimo tužnog čovjeka, usrećili smo i sebe jer pomaganjem hranimo i svoju dušu. Zar to nije dovoljan razlog da pomažemo jedni drugima i to bezuvjetno?

Najljepše je osjećati se korisnim, osjećati da smo nekome uljepšali život, bar na trenutak. Jednom, u nekim drugim vremenima, odgovor na ovo pitanje tražila su dva prijatelja. Vrlo dobri učenici često su si znali pomagati ali nisu znali kako će oni postati bolji. U to je vrijeme živio jedan mudrac koji je, kako priča kaže, znao odgovor na svako pitanje. Čuvši za njega, dječaci su se zaputili prema njegovim odajama. Stigavši, upitali su ga: „Možemo li mi postati bolji pomaganjem drugima?“. Mudrac im je odgovorio: „Vi ste najbolji prijatelji, a prijateljstvo je najveće blago koje čovjek može imati. Uvijek ste si pomagali i u svemu se podupirali te ste tako postali odgovorniji i zreliji; postali ste bolje osobe. Eto vam odgovora.“

Ako se osvrnemo oko sebe i pogledamo svoje prijatelje koji su nasmiješeni i sretni, znamo da smo im i mi pomogli da se tako osjećaju i da smo učinili „pravu stvar“. Pomagati drugome znači darivati bez očekivanja i zbog toga sam odlučila pomoći svakome kome pomoć bude potrebna jer, na kraju, pomaganjem drugima pomažemo i sebi, zar ne?

Maja Štambuk II. c
Opća gimnazija